

4-7

Леонід Губов

СТОІТЬ ГОРА ВИСОКАЯ

Andantino pensieroso

rall. e dim.

p

a tempo

p

Стоїть го-ра ви-со-ка-я, а під го-ро-ю гай, гай... гай. За-

-ле-ний гай, гус-те-сень-кий, не-на-че справ-ді рай!

mf

Під га _ ем в'єть _ ся рі _ чень _ ка, як

скло во _ да бли _ щить, бли _ щить. До _ ли _ но _ ю зе _

_ ле _ но _ ю ку _ дись во _ на бі _ жить.

oso rit.

1-4 5

Agitato
До тебе, лю-ба

cresc. *f*

ten.
рі-чень_ко, ще вер-неться вес-на,

colla parte *f*

лиш мо_ лодіть не вер_ неть_ ся, не вер_ неться во_

Largamente morendo *p*

на, не вер неть_ ся во_ на!.. Не

colla voce

ppp

вер_ неть_ ся во_ на!..

p morendo *ppp*

Стоїть гора високая,
А під горою гай, гай...
Зелений гай, густесенький,
Неначе справді рай!

Під гаєм в'ється річенька,
Як скло вода блищить.
Долиною зеленою
Кудись вона біжить.

Край берега у затишку
Прив'язані човни,
Там три верби схилилися,
Мов журяться вони.

Що пройде любе літечко,
Повіють холода,
Осиплеться з них листячко
І понесе вода.

До тебе, любя річенько,
Ще вернеться весна,
Лиш молодість не вернеться,
Не вернеться вона!..